

Czwartek, 28 marca 2019 r.

P8_TA(2019)0330

Decyzja ustanawiająca Europejski Instrument na rzecz Pokoju

Zalecenie Parlamentu Europejskiego z dnia 28 marca 2019 r. dla Rady i Wiceprzewodniczącego Komisji/Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa w sprawie wniosku Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, przy wsparciu Komisji, skierowanego do Rady i dotyczącego decyzji Rady ustanawiającej Europejski Instrument na rzecz Pokoju (2018/2237(INI))

(2021/C 108/14)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej (TUE) oraz Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając cele zrównoważonego rozwoju ONZ, w szczególności cele 1, 16 i 17, służące promowaniu pokojowych i integracyjnych społeczeństw na rzecz zrównoważonego rozwoju ⁽¹⁾,
- uwzględniając Umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, podpisaną w Kotonu dnia 23 czerwca 2000 r.,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2015/322 z dnia 2 marca 2015 r. w sprawie realizacji 11. Europejskiego Funduszu Rozwoju ⁽²⁾,
- uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2015/528 z dnia 27 marca 2015 r. ustanawiającą mechanizm zarządzania finansowaniem wspólnych kosztów operacji Unii Europejskiej mających wpływ na kwestie wojskowe lub obronne (ATHENA) oraz uchylającą decyzję 2011/871/WPZiB ⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 230/2014 z dnia 11 marca 2014 r. ustanawiające Instrument na rzecz przyczyniania się do Stabilności i Pokoju ⁽⁴⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2306 z dnia 12 grudnia 2017 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 230/2014 ustanawiające Instrument na rzecz Przyczyniania się do Stabilności i Pokoju ⁽⁵⁾,
- uwzględniając deklarację międzyinstytucjonalną stanowiącą załącznik do rozporządzenia (UE) 2017/2306, która dotyczy źródeł finansowania środków pomocy na podstawie art. 3a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 230/2014 z dnia 11 marca 2014 r. ustanawiającego Instrument na rzecz Przyczyniania się do Stabilności i Pokoju ⁽⁶⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2015/323 z dnia 2 marca 2015 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do 11. Europejskiego Funduszu Rozwoju ⁽⁷⁾,
- uwzględniając wspólne stanowisko Rady 2008/944/WPZiB z dnia 8 grudnia 2008 r. określające wspólne zasady kontroli wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego ⁽⁸⁾ oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 428/2009 z dnia 5 maja 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli wywozu, transferu, pośrednictwa i tranzytu w odniesieniu do produktów podwójnego zastosowania ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ <https://sustainabledevelopment.un.org/>

⁽²⁾ Dz.U. L 58 z 3.3.2015, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 84 z 28.3.2015, s. 39.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 77 z 15.3.2014, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 335 z 15.12.2017, s. 6.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 335 z 15.12.2017, s. 6.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 58 z 3.3.2015, s. 17.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 335 z 13.12.2008, s. 99.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 134 z 29.5.2009, s. 1.

Czwartek, 28 marca 2019 r.

- uwzględniając umowę wewnętrzną między przedstawicielami rządów państw członkowskich Unii Europejskiej, zebranych w Radzie, w sprawie finansowania pomocy unijnej na podstawie wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020 zgodnie z umową o partnerstwie AKP–UE oraz w sprawie przydzielania pomocy finansowej dla krajów i terytoriów zamorskich, do których stosuje się część czwartą Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej ⁽¹⁾,
  - uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa z dnia 13 czerwca 2018 r., przy wsparciu Komisji, skierowany do Rady i dotyczący decyzji Rady ustanawiającej Europejski Instrument na rzecz Pokoju (HR(2018) 94),
  - uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 20 grudnia 2013 r., 26 czerwca 2015 r., 15 grudnia 2016 r., 9 marca 2017 r., 22 czerwca 2017 r., 20 listopada 2017 r., 14 grudnia 2017 r. i 28 czerwca 2018 r.,
  - uwzględniając dokument pt. „Wspólna wizja, wspólne działanie: silniejsza Europa – globalna strategia na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej”, przedstawiony przez Wiceprzewodniczącą Komisji / Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa w dniu 28 czerwca 2016 r.,
  - uwzględniając konkluzje Rady z dnia 13 listopada 2017 r., 25 czerwca 2018 r. i 19 listopada 2018 r. w sprawie bezpieczeństwa i obrony w kontekście globalnej strategii UE,
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 7 czerwca 2017 r. pt. „Dokument otwierający debatę na temat przyszłości europejskiej obronności” (COM(2017)0315),
  - uwzględniając wspólny komunikat Komisji i ESDZ z dnia 5 lipca 2016 r. pt. „Elementy ogólnounijnych ram strategicznych w celu wspierania reformy sektora bezpieczeństwa”,
  - uwzględniając sprawozdanie specjalne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 20 z dnia 18 września 2018 r. pt. „Afrykańska architektura pokoju i bezpieczeństwa – konieczna jest zmiana ukierunkowania wsparcia unijnego”,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 maja 2015 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony ⁽²⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 listopada 2016 r. w sprawie Europejskiej Unii Obrony ⁽³⁾,
  - uwzględniając swoje rezolucje z dnia 13 grudnia 2017 r. ⁽⁴⁾ i 12 grudnia 2018 r. ⁽⁵⁾ w sprawie sprawozdania rocznego dotyczącego wdrażania wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO),
  - uwzględniając art. 113 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A8-0157/2019),
- A. mając na uwadze, że ambicją UE jest, by stać się globalnym podmiotem działającym na rzecz pokoju, który dąży do utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa oraz poszanowania międzynarodowego prawa humanitarne go i międzynarodowego prawa dotyczącego praw człowieka;
- B. mając na uwadze, że na UE spoczywa coraz większa odpowiedzialność za zapewnienie własnego bezpieczeństwa w ramach środowiska strategicznego, które znacznie pogorszyło się w ostatnich latach;
- C. mając na uwadze, że niestabilna sytuacja pod względem bezpieczeństwa w sąsiedztwie UE sprawia, że – jak przyznało w czerwcu 2016 r. 28 szefów państw i rządów w globalnej strategii UE – musi ona uzyskać strategiczną autonomię, co wymaga wprowadzenia instrumentów zwiększających zdolność UE do utrzymania pokoju, zapobiegania konfliktom, propagowania pokojowych, sprawiedliwych i integracyjnych społeczeństw i umacniania bezpieczeństwa międzynarodowego; mając na uwadze, że uznano, iż bezpieczne i pokojowe społeczeństwa stanowią warunek trwałego rozwoju;

⁽¹⁾ Dz.U. L 210 z 6.8.2013, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 353 z 27.9.2016, s. 68.

⁽³⁾ Dz.U. C 224 z 27.6.2018, s. 18.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 369 z 11.10.2018, s. 36.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0514.

Czwartek, 28 marca 2019 r.

- D. mając na uwadze, że Europejski Instrument na rzecz Pokoju (zwany dalej „Instrumentem”) nie ma na celu militaryzacji działań zewnętrznych Unii Europejskiej, lecz generowanie synergii i przyrostu wydajności przez zapewnianie podejścia pakietowego do finansowania operacyjnego prowadzonych już działań zewnętrznych oraz działań, których nie można finansować z budżetu UE;
- E. mając na uwadze, że Traktat wymaga od UE i jej instytucji, by realizowały wspólną politykę zagraniczną i bezpieczeństwa (WPZiB), w tym stopniowo określały wspólną politykę obronną, która mogłaby prowadzić do wspólnej obrony zgodnie z art. 42, wzmacniając w ten sposób tożsamość i niezależność Europy w celu propagowania pokoju, bezpieczeństwa oraz postępu w Europie i na świecie; mając na uwadze, że proponowany Instrument powinien zostać przyjęty jako krok oznaczający postęp w tym kierunku, a Wiceprzewodniczący Komisji / Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa powinien dążyć do dalszego rozwoju i wdrażania Instrumentu;
- F. mając na uwadze, że UE jest największym dawcą pomocy rozwojowej i humanitarnej na świecie, wzmacniając powiązanie między bezpieczeństwem a rozwojem na rzecz osiągnięcia trwałego pokoju;
- G. mając na uwadze, że należy zachęcać do dalszego korzystania z unijnych funduszy i instrumentów w celu pogłębienia współpracy, rozwijania zdolności i wysyłania misji w przyszłości, a także by zachować pokój, zapobiegać konfliktom, zarządzać nimi i rozwiązywać je oraz reagować na zagrożenia dla międzynarodowego bezpieczeństwa; mając na uwadze, że w ramach Instrumentu należy w szczególności finansować unijne misje wojskowe, wzmacniać zdolności wojskowe i obronne państw trzecich oraz organizacji regionalnych i międzynarodowych, a także przyczynić się do finansowania operacji wspierania pokoju prowadzonych przez organizacje regionalne lub międzynarodowe lub przez państwa trzecie;
- H. mając na uwadze, że w przeszłości UE miała trudności z finansowaniem operacji mających wpływ na obronność; mając na uwadze, że Parlament wielokrotnie podkreślał potrzebę bardziej elastycznego i skutecznego finansowania będącego wyrazem solidarności i determinacji; mając na uwadze, że konieczne są dodatkowe instrumenty i narzędzia, aby UE mogła odgrywać swoją rolę globalnego podmiotu w dziedzinie bezpieczeństwa; mając na uwadze, że wszelkie takie instrumenty muszą podlegać właściwej kontroli parlamentarnej i prawodawstwu UE;
- I. mając na uwadze, że udział kobiet w procesach pokojowych pozostaje jednym z najbardziej niezrealizowanych aspektów programu na rzecz kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, mimo że to przede wszystkim kobiety są ofiarami kryzysów bezpieczeństwa i kryzysów humanitarnych oraz mimo faktu, że gdy kobiety odgrywają wyraźną rolę w procesach pokojowych, prawdopodobieństwo utrzymania się porozumienia przez co najmniej 15 lat wzrasta o 35 %;
- J. mając na uwadze, że bezpieczeństwo wewnętrzne i zewnętrzne są ze sobą coraz mocniej związane; mając na uwadze, że UE podjęła znaczące kroki w kierunku zacieśnienia współpracy między jej państwami członkowskimi w dziedzinie obrony; mając na uwadze, że UE zawsze była i nadal będzie dumna ze swojej miękkiej siły; mając jednak na uwadze, że zmieniająca się rzeczywistość stanowi powód do niepokoju i wymaga, aby UE nie pozostała wyłącznie „potęgą cywilną”, lecz by rozwinęła i wzmocniła środki wojskowe, których stosowanie powinno być konsekwentne i spójne z wszystkimi innymi działaniami zewnętrznymi UE; mając na uwadze, że rozwój w państwach trzecich nie jest możliwy bez pokoju i bezpieczeństwa; mając na uwadze, że wojsko odgrywa w tym względzie kluczową rolę, zwłaszcza w krajach, w których organy cywilne nie są w stanie wypełniać swoich zadań w świetle sytuacji w dziedzinie bezpieczeństwa; mając na uwadze, że Instrument wyraźnie ma potencjał, by doprowadzić do większego zaangażowania UE wobec krajów partnerskich, i zwiększy skuteczność działań zewnętrznych UE, co pozwoli UE stać się w przyszłości istotnym podmiotem zapewniającym stabilność i bezpieczeństwo;
- K. mając na uwadze, że działań zewnętrznych UE nie można traktować instrumentalnie jako „zarządzania migracjami”, a wszelkie wysiłki na rzecz współpracy z państwami trzecimi muszą iść w parze z poprawą sytuacji w zakresie praw człowieka w tych państwach;
- L. mając na uwadze, że nieprolifercja i rozbrojenie wywrą znaczący wpływ na ograniczenie podsycaenia konfliktów i przyczynią się do większej stabilności, zgodnie z zobowiązaniami wynikającymi z Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej i odnośnej rezolucji Parlamentu Europejskiego w sprawie bezpieczeństwa jądrowego i nierozprzestrzeniania broni jądrowej⁽¹⁾; mając na uwadze, że świat bez broni masowego rażenia jest bezpieczniejszy; mając na uwadze, że UE wiezie prym pod względem zakazywania broni jądrowej i powinna zwiększać swoją rolę w tym zakresie;

(¹) Dz.U. C 215 z 19.6.2018, s. 202.

Czwartek, 28 marca 2019 r.

- M. mając na uwadze, że traktaty nie przewidują żadnych zewnętrznych działań wojskowych Unii poza ramami WPBiO; mając na uwadze, że prawdziwa WPZiB obejmująca wszystkie państwa członkowskie UE zwiększa swobodę działań zewnętrznych Unii Europejskiej; mając na uwadze, że jedyne zewnętrzne działania wojskowe możliwe w ramach WPBiO przyjmują formę przeprowadzanych poza Unią misji utrzymania pokoju, zapobiegania konfliktom i wzmocnienia międzynarodowego bezpieczeństwa, zgodnie z zasadami Karty Narodów Zjednoczonych, o których mowa w art. 42 ust. 1 TUE;
- N. mając na uwadze, że pomoc na rzecz wojskowych operacji wspierania pokoju realizowanych przez partnerów do tej pory była udzielana poza budżetem UE za pomocą Instrumentu na rzecz Pokoju w Afryce (APF) ustanowionego w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR) i przez niego finansowanego; mając na uwadze, że APF ogranicza się obecnie do operacji prowadzonych przez Unię Afrykańską (UA) lub afrykańskie organizacje regionalne;
- O. mając na uwadze, że Instrument ma dać Unii możliwość bezpośredniego wnoszenia wkładu w finansowanie operacji wspierania pokoju prowadzonych przez państwa trzecie, jak też w odpowiednie organizacje międzynarodowe, w wymiarze ogólnoswiatowym i bez ograniczania się do Afryki lub UA;
- P. mając na uwadze, że proponowany Instrument zastąpi mechanizm ATHENA i APF; mając na uwadze, że będzie on uzupełnieniem inicjatywy budowania zdolności na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju poprzez finansowanie kosztów działań obronnych UE, takich jak misje pokojowe UA, wspólne koszty własnych operacji wojskowych w ramach WPBiO oraz budowanie potencjału wojskowego partnerów, które to działania zgodnie z art. 41 ust. 2 TUE nie są pokrywane z budżetu UE;
- Q. mając na uwadze, że operacje przeprowadzane w ramach Instrumentu muszą być zgodne z zasadami i wartościami zapisanymi w Karcie praw podstawowych i muszą być realizowane z poszanowaniem międzynarodowego prawa humanitarnego i międzynarodowego prawa dotyczącego praw człowieka; mając na uwadze, że operacje, których nie uznano za akceptowalne etycznie z punktu widzenia bezpieczeństwa, zdrowia i ochrony ludzi, a także z punktu widzenia wolności, prywatności, uczciwości i godności, muszą być poddane szczegółowej ocenie i ponownej analizie;
- R. mając na uwadze, że obecny udział wspólnych kosztów pozostaje na bardzo niskim poziomie (szacunkowo 5–10 % ogółu kosztów) oraz że wysoki udział ponoszonych przez kraje kosztów i odpowiedzialności za operacje wojskowe w oparciu o zasadę, zgodnie z którą koszty ponosi państwo, w którym koszty te powstają, jest sprzeczny z zasadą solidarności i podziału obciążeń, co jeszcze bardziej zniechęca państwa członkowskie do aktywnego uczestnictwa w operacjach w ramach WPBiO;
- S. mając na uwadze, że proponowana średnia roczna pula przeznaczona na Instrument wynosi 1 500 000 000 EUR, podczas gdy łączne wydatki w ramach mechanizmu ATHENA i APF wahają się między 250 000 000 EUR a 500 000 000 EUR rocznie; mając na uwadze, że potencjalne przeznaczenie dodatkowej kwoty 1 000 000 000 EUR rocznie nie zostało odpowiednio określone lub zagwarantowane we wniosku;
- T. mając na uwadze, że Instrument – jako mechanizm pozabudżetowy finansowany z rocznych składek państw członkowskich, których wysokość obliczana będzie na podstawie DNB – ma umożliwić UE finansowanie większego udziału wspólnych kosztów (35–45 %) misji i operacji wojskowych, tak jak ma to obecnie miejsce w przypadku mechanizmu ATHENA; mając na uwadze, że Instrument ma również zapewnić stałą dostępność finansowania UE, z gwarancją odpowiedniego programowania na rzecz gotowości w sytuacji kryzysu, ułatwiając w ten sposób szybkie rozmieszczenie i zwiększając elastyczność w przypadku szybkiego reagowania; mając na uwadze, że Parlament od dawna domagał się ambitnego włączenia i rozszerzenia mechanizmu ATHENA w celu wspólnego finansowania misji i operacji w ramach WPBiO; mając jednak na uwadze, że wniosek dotyczący decyzji Rady nie ma charakteru tak samo wiążącego jak umowa wewnętrzna w sprawie APF, co oznacza, że państwa członkowskie mogą zrezygnować z finansowania działań Instrumentu;
- U. mając na uwadze, że poprzez zwiększenie wspólnych kosztów proponowany Instrument zwiększy solidarność i podział obciążeń między państwami członkowskimi oraz zachęci państwa członkowskie, zwłaszcza te, które nie mają zasobów finansowych lub operacyjnych, do udziału w operacjach w ramach WPBiO;
- V. mając na uwadze, że w swoich konkluzjach z dnia 19 listopada 2018 r. Rada wyraziła zastrzeżenia co do poparcia wniosku dotyczącego Instrumentu; mając na uwadze, że mimo to należy działać w kierunku przyjęcia ambitnego wniosku zawierającego wszystkie proponowane elementy, w tym mechanizm ATHENA;

Czwartek, 28 marca 2019 r.

- W. mając na uwadze, że wszystkie zadania wojskowe w ramach Instrumentu, takie jak wspólne operacje rozbrojeniowe, misje humanitarne i ratownicze, misje wojskowego doradztwa i wsparcia, misje zapobiegania konfliktom i utrzymywania pokoju, misje zbrojne służące zarządzaniu kryzysowemu, w tym misje przywracania pokoju i operacje stabilizacji sytuacji po zakończeniu konfliktów, zwalczanie terroryzmu, w tym przez wspieranie państw trzecich w zwalczaniu terroryzmu na ich terytorium, które wymieniono w art. 43 ust. 1 TUE, przy pełnym poszanowaniu praw człowieka, wchodzą w zakres WPBiO; mając na uwadze, że wyjątek, o którym mowa w art. 41 ust. 2 TUE, ma zastosowanie wyłącznie do wydatków operacyjnych przypadających na te misje wojskowe; mając na uwadze, że wszystkie inne wydatki operacyjne wynikające z WPBiO, w tym wydatki przypadające na każde inne działanie, o którym mowa w art. 42 TUE, powinny być pokrywane z budżetu Unii; mając na uwadze, że wydatki administracyjne Instrumentu powinny być pokrywane z budżetu Unii;
- X. mając na uwadze, że zgodnie z art. 41 ust. 2 TUE wszystkie wydatki operacyjne wynikające z WPZiB są pokrywane z budżetu Unii, z wyjątkiem wydatków przypadających na operacje mające wpływ na kwestie wojskowe lub obronne; mając na uwadze, że art. 2 lit. a) i d) wniosku dotyczącego decyzji stanowią odpowiednio, że Instrument powinien finansować zarówno „operacje mające wpływ na kwestie wojskowe lub obronne”, jak i „inne działania operacyjne Unii mające wpływ na kwestie wojskowe lub obronne”;
- Y. mając na uwadze, że zgodnie z art. 21 ust. 2 lit. d) TUE Unia określa i prowadzi wspólne polityki i działania oraz dąży do zapewnienia wysokiego stopnia współpracy we wszelkich dziedzinach stosunków międzynarodowych w celu wspierania trwałego rozwoju gospodarczego i społecznego oraz środowiskowego krajów rozwijających się, przyjmując za nadrzędny cel likwidację ubóstwa;
- Z. mając na uwadze, że zgodnie z art. 208 ust. 1 akapit drugi TFUE głównym celem polityki Unii w dziedzinie współpracy na rzecz rozwoju jest zmniejszenie, a docelowo likwidacja ubóstwa; mając na uwadze, że ten sam akapit stanowi, iż „przy realizacji polityk, które mogłyby mieć wpływ na kraje rozwijające się, Unia bierze pod uwagę cele współpracy na rzecz rozwoju”; mając na uwadze, że to drugie zdanie jest postanowieniem traktatowym i jako takie oznacza dla UE obowiązek o charakterze konstytucyjnym określany jako „spójność polityki na rzecz rozwoju”;
- AA. mając na uwadze, że misje wojskowe i cywilne poza granicami Unii muszą być rozdzielone w celu zapewnienia, by misje cywilne były finansowane wyłącznie z budżetu Unii;
- AB. mając na uwadze, że UE powinna przyznać personelowi biorącemu udział w misjach w ramach WPBiO status podobny do statusu, jaki posiadają oddelegowani eksperci krajowi, przyznając im jednolity status i najlepszą możliwą ochronę na mocy Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej; mając na uwadze, że wszystkie dodatki wynikające z tego statusu oraz wszystkie wydatki na podróż, diety i opiekę zdrowotną powinny być pokrywane z budżetu Unii jako wydatki administracyjne;
- AC. mając na uwadze, że Europejski Trybunał Obrachunkowy (ETO) opublikował sprawozdanie specjalne na temat afrykańskiej architektury pokoju i bezpieczeństwa, finansowanej w ramach APF, którą proponuje się uwzględnić i rozszerzyć w Instrumentcie; mając na uwadze, że ETO uznał, iż wsparcie to miało niski priorytet i ograniczony wpływ; mając na uwadze, że zalecenia ETO muszą być należycie brane pod uwagę w związku z ambitnym zwiększeniem finansowania nowego Instrumentu;
- AD. mając na uwadze, że wnioskowi nie towarzyszyła ocena skutków finansowych dotycząca wydatków administracyjnych; mając na uwadze, że wydatki administracyjne Instrumentu mają istotny wpływ na budżet UE; mając na uwadze, że poza personelem pracującym obecnie nad zastępowanymi instrumentami żaden dodatkowy personel nie powinien być zatrudniany przez Instrument ani do niego delegowany; mając na uwadze, że synergie wynikające z połączenia obecnych odrębnych instrumentów w jedną strukturę administracyjną powinny ułatwić zarządzanie większym zasięgiem geograficznym Instrumentu; mając na uwadze, że dodatkowy personel powinien być zatrudniany tylko wtedy, gdy dochody przeznaczone na misję lub działania zostały skutecznie pobrane od wszystkich uczestniczących państw członkowskich; mając na uwadze, że ograniczony czasowo charakter dochodów wymaga, aby umowy z personelem zatrudnionym przez Instrument lub oddelegowanym do Instrumentu na konkretną misję lub konkretne działanie były zawierane na odpowiedni okres; mając na uwadze, że żaden personel z państwa członkowskiego, które na mocy art. 31 ust. 1 TUE złożyło formalne oświadczenie w odniesieniu do konkretnej misji lub konkretnego działania, nie powinien być zatrudniany przez Instrument ani do niego delegowany;

Czwartek, 28 marca 2019 r.

AE. mając na uwadze, że Wiceprzewodniczący Komisji / Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa powinien regularnie zasięgać opinii Parlamentu w sprawie wszystkich głównych aspektów i podstawowych wyborów w zakresie WPZiB i WPBiO oraz ich dalszego rozwoju; mając na uwadze, że Parlament powinien być w odpowiednim czasie konsultowany i informowany, tak aby mógł przedstawić swoje poglądy i zadać pytania – w tym również na temat spójności polityki na rzecz rozwoju – Wiceprzewodniczącemu Komisji / Wysokiemu Przedstawicielowi Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Radzie, zanim podjęte zostaną decyzje lub zdecydowane działania; mając na uwadze, że Wiceprzewodniczący Komisji / Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa powinien rozważyć opinię Parlamentu, w tym na temat spójności polityki na rzecz rozwoju, i uwzględnić ją w swoich wnioskach, ponownie rozważyć decyzje lub elementy decyzji, którym sprzeciwia się Parlament, lub wycofać takie wnioski, bez względu na możliwość kontynuowania przez państwo członkowskie inicjatywy w takim przypadku, a także przedstawić wniosek dotyczący decyzji Rady odnoszących się do WPBiO, jeżeli zwróci się do niej o to Parlament; mając na uwadze, że Parlament powinien odbywać coroczną debatę z Wiceprzewodniczącym Komisji / Wysokim Przedstawicielem Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa na temat operacji finansowanych w ramach Instrumentu;

1. zaleca Radzie:

- a) niezmnieszenie wkładu państwa członkowskiego na rzecz Instrumentu, jeżeli państwo członkowskie odwołuje się do art. 31 ust. 1 TUE, ponieważ negatywnie wpłynęłoby to na przelicznik DNB stanowiący podstawę mechanizmu finansowania i ogólnego finansowania Instrumentu;
- b) uwzględnienie w decyzji odniesienia do roli Parlamentu jako organu udzielającego absoltorium, jak ma to obecnie miejsce w przypadku EFR, a tym samym również dla APF, zgodnie z odpowiednimi przepisami rozporządzeń finansowych mających zastosowanie do EFR, w celu zachowania spójności działań zewnętrznych UE w ramach funduszu z działaniami podejmowanymi w ramach innych odnośnych polityk Unii zgodnie z art. 18 TUE i art. 21 ust. 2 lit. d) TUE w połączeniu z art. 208 TFUE;
- c) podjęcie działań zmierzających do stworzenia w Parlamencie Europejskim mechanizmu zapewniającego dostęp w odpowiednim czasie – zgodnie z rygorystycznie kontrolowanymi procedurami – do informacji, w tym oryginalnych dokumentów, dotyczących rocznego budżetu Instrumentu, budżetów korygujących, przesunięć, programów działań (w tym w fazie przygotowawczej), wdrożenia środków pomocy (w tym środków ad hoc), umów z podmiotami wdrażającymi, sprawozdań z realizacji dochodów i wydatków, a także rocznych sprawozdań finansowych, sprawozdania finansowego, sprawozdania z oceny i sprawozdania rocznego sporządzonego przez ETO;
- d) wyrażenie zgody na włączenie dostępu do wszystkich poufnych dokumentów do negocjacji w sprawie zaktualizowanego porozumienia międzyinstytucjonalnego między Parlamentem Europejskim i Radą dotyczącego dostępu Parlamentu do posiadanych przez Radę informacji sensytywnych w dziedzinie polityki bezpieczeństwa i obrony;
- e) zapewnienie, aby operacje, programy działania, środki pomocy ad hoc i inne działania operacyjne finansowane w ramach Instrumentu w żaden sposób nie naruszały ani nie były wykorzystywane do naruszania podstawowych zasad określonych w art. 21 TUE lub do naruszania prawa międzynarodowego, w szczególności międzynarodowego prawa humanitarnego i praw człowieka;
- f) zakończenie przeglądu mechanizmu ATHENA, w miarę możliwości przed końcem tego roku, oraz płynne włączenie go do Instrumentu przy zachowaniu wydajności i elastyczności operacyjnej tego mechanizmu;
- g) zapewnienie, by podczas wprowadzania niezbędnych korekt do wniosku zachowano przyrost wydajności i poprawę skuteczności w związku z zastosowaniem jednolitego instrumentu;
- h) uwzględnienie następujących poprawek:
  - zastąpienie słów „wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa” słowami „wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony” w motywie 4 i art. 1;
  - dodanie następującego nowego motywu 10a: „(10a) Misje wojskowego doradztwa i wsparcia, o których mowa w art. 43 ust. 1 TUE, mogą przybierać formę wzmocnienia zdolności wojskowych i obronnych państw trzecich, organizacji regionalnych i międzynarodowych w utrzymywaniu pokoju, w zapobieganiu konfliktom, zarządzaniu nimi i rozwiązywaniu ich oraz w przeciwdziałaniu zagrożeniom dla bezpieczeństwa międzynarodowego, przy jednoczesnym ścisłym przestrzeganiu międzynarodowego prawa humanitarnego i międzynarodowego prawa dotyczącego praw człowieka oraz kryteriów zapisanych we wspólnym stanowisku Rady 2008/944/WPZiB z dnia 8 grudnia 2008 r. określającym wspólne zasady kontroli wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego oraz w rozporządzeniu Rady (WE) nr 428/2009 z dnia 5 maja 2009 r. ustanawiającym wspólnotowy system kontroli wywozu, transferu, pośrednictwa i tranzytu w odniesieniu do produktów podwójnego zastosowania.”;

Czwartek, 28 marca 2019 r.

- dodanie następującego nowego motywu 10b: „(10b) Misje zapobiegania konfliktom i utrzymywania pokoju, o których mowa w art. 43 ust. 1 TUE, mogą przybierać formę udziału w finansowaniu operacji wspierania pokoju prowadzonych przez organizację regionalną lub międzynarodową lub przez państwa trzecie.”;
- dodanie następującego nowego motywu 10c: „(10c) Operacje wspierane z funduszy UE muszą uwzględniać postanowienia rezolucji ONZ nr 1325 w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa.”;
- wprowadzenie następującej zmiany w art. 2 lit. a): „a) udział w finansowaniu misji w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO), mających wpływ na kwestie wojskowe lub obronne”;
- wprowadzenie następującej zmiany w art. 2 lit. b): „b) wzmocnienie zdolności wojskowych i obronnych państw trzecich, organizacji regionalnych i międzynarodowych w utrzymywaniu pokoju, w zapobieganiu konfliktom, zarządzaniu nimi i rozwiązywaniu ich oraz w przeciwdziałaniu zagrożeniom dla bezpieczeństwa międzynarodowego i cyberbezpieczeństwa.”;
- dodanie w art. 3 nowego ust. 2a w brzmieniu: „2a. Roczny podział wydatków administracyjnych na ten instrument, który jest pokrywany z budżetu Unii, jest określony do celów informacyjnych w załączniku I a (nowym).”;
- wprowadzenie następującej zmiany w art. 5 lit. c): „c) »operacja« oznacza operację wojskową ustanowioną w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony, zgodnie z art. 42 TUE, na potrzeby wykonywania zadań, o których mowa w art. 43 ust. 1 TUE, mających wpływ na kwestie wojskowe lub obronne, w tym zadania powierzonego grupie państw członkowskich zgodnie z art. 44.”;
- dodanie na końcu art. 6 akapitu w brzmieniu: „Wszystkie cywilne aspekty, zasoby lub misje w ramach WPZiB, a w szczególności w ramach WPBiO lub ich części, są finansowane wyłącznie z budżetu Unii.”;
- wprowadzenie następującej zmiany w art. 7: „Każde państwo członkowskie, Wysoki Przedstawiciel lub Wysoki Przedstawiciel przy wsparciu Komisji mogą przedkładać wnioski dotyczące działań Unii na mocy tytułu V TUE, które mają być finansowane ze środków Instrumentu. Wysoki Przedstawiciel informuje Parlament Europejski w stosownym terminie o każdym takim wniosku.”;
- wprowadzenie następującej zmiany w art. 10 ust. 1: „Zgodnie z art. 21 ust. 3 i art. 26 ust. 2 TUE zapewnia się spójność między działaniami Unii, które mają być finansowane w ramach Instrumentu, a innymi działaniami podejmowanymi w ramach innych odnośnych polityk Unii. Działania Unii, które mają być finansowane w ramach Instrumentu, są również zgodne z celami tych innych polityk Unii wobec państw trzecich i organizacji międzynarodowych.”;
- dodanie w art. 10 nowego ust. 3a w brzmieniu: „3a. Wysoki Przedstawiciel dwa razy w roku przedstawia Parlamentowi Europejskiemu sprawozdanie w sprawie spójności, o której mowa w ust. 1.”;
- dodanie w art. 11 nowego ust. 2a w brzmieniu: „2a. Instrument ma urzędnika łącznikowego przy Parlamencie Europejskim. Ponadto zastępca sekretarza generalnego ds. WPBiO i reagowania kryzysowego przeprowadza coroczną wymianę poglądów z właściwym organem parlamentarnym w celu regularnego przekazywania informacji.”;
- wprowadzenie następującej zmiany w art. 12 ust. 1: „Powołuje się Komitet Instrumentu (zwany dalej »Komitetem«), w skład którego wchodzi po jednym przedstawicielu z każdego z uczestniczących państw członkowskich. Przedstawiciele Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) i Komisji są zapraszani do udziału w posiedzeniach Komitetu bez prawa udziału w głosowaniach. Przedstawiciele Europejskiej Agencji Obrony (EDA) mogą być zapraszani do udziału w posiedzeniach Komitetu, gdy omawiane są kwestie, które odnoszą się do obszaru działalności EDA, nie biorą jednak udziału w głosowaniach ani nie są podczas głosowań obecni. Przedstawiciele Parlamentu Europejskiego mogą być zapraszani do udziału w posiedzeniach Komitetu, nie biorą jednak udziału w głosowaniach ani nie są podczas głosowań obecni.”;
- wprowadzenie następującej zmiany w art. 13 ust. 8: „8. Administrator zapewnia ciągłość swoich funkcji poprzez strukturę administracyjną właściwych struktur wojskowych ESDZ, o których mowa w art. 9.”;
- dodanie w art. 13 nowego ust. 8a w brzmieniu: „8a. Administrator uczestniczy w informowaniu Parlamentu Europejskiego.”;

Czwartek, 28 marca 2019 r.

- dodanie w art. 16 nowego ust. 8a w brzmieniu: „8a. Dowódcy operacji uczestniczą w informowaniu Parlamentu Europejskiego.”;
- wprowadzenie następującej zmiany w art. 34 ust. 1: „Administrator proponuje Komitetowi mianowanie na okres czterech lat, który można odnowić na okres łącznie nieprzekraczający 8 lat, audytora wewnętrznego Instrumentu oraz co najmniej jednego zastępcy audytora wewnętrznego. Audytorzy wewnętrzeni muszą mieć niezbędne kwalifikacje zawodowe oraz dawać wystarczającą rękojmię bezpieczeństwa, obiektywności i niezależności. Audytorem wewnętrznym nie może być urzędnik zatwierdzający ani księgowy; audytor wewnętrzny nie może uczestniczyć w przygotowywaniu sprawozdań finansowych.”;
- wprowadzenie następującej zmiany w art. 47 ust. 4: „4. Ostateczne przeznaczenie wspólnie finansowanego sprzętu i infrastruktury podlega zatwierdzeniu przez Komitet, z uwzględnieniem potrzeb operacyjnych, praw człowieka, oceny ryzyka dotyczącego bezpieczeństwa i przekierowywania w odniesieniu do certyfikowanego końcowego przeznaczenia i użytkowników końcowych, a także kryteriów finansowych. Ostatecznym przeznaczeniem może być:
  - i) w przypadku infrastruktury – sprzedaż lub przekazanie w ramach Instrumentu państwu przyjmującemu, państwu członkowskiemu lub stronie trzeciej;
  - ii) w przypadku sprzętu – sprzedaż za pośrednictwem Instrumentu państwu członkowskiemu, państwu przyjmującemu lub stronie trzeciej, bądź składowanie i utrzymywanie przez Instrument, państwo członkowskie lub taką stronę trzecią, w celu wykorzystania w kolejnej operacji.”;
- wprowadzenie następującej zmiany w art. 47 ust. 6: „6. Sprzedaż lub przekazanie państwu przyjmującemu lub stronie trzeciej powinny przebiegać zgodnie z prawem międzynarodowym, w tym właściwymi przepisami dotyczącymi praw człowieka i zasadą »nie szkodzić«, oraz z odpowiednimi obowiązującymi przepisami bezpieczeństwa i w ścisłej zgodności z kryteriami zawartymi we wspólnym stanowisku Rady 2008/944/WPZiB z dnia 8 grudnia 2008 r. określającym wspólne zasady kontroli wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego oraz rozporządzeniu Rady (WE) nr 428/2009 z dnia 5 maja 2009 r. ustanawiającym wspólnotowy system kontroli wywozu, transferu, pośrednictwa i tranzytu w odniesieniu do produktów podwójnego zastosowania.”;
- wprowadzenie następującej zmiany w art. 48 ust. 1: „Wysoki Przedstawiciel może przedłożyć Radzie koncepcję ewentualnego programu działań lub ewentualnego środka pomocy ad hoc. Wysoki Przedstawiciel informuje Parlament Europejski o każdej takiej koncepcji.”;
- wprowadzenie następującej zmiany w art. 49 ust. 1: „Programy działań są zatwierdzane przez Radę na wniosek Wysokiego Przedstawiciela. Informuje się Parlament Europejski o zatwierdzonych programach działań po ich przyjęciu przez Radę.”;
- wprowadzenie następującej zmiany w art. 50 ust. 3: „Jeżeli wniosek nie wchodzi w zakres istniejących programów działań, Rada może zatwierdzić środek pomocy ad hoc na wniosek Wysokiego Przedstawiciela. Informuje się Parlament Europejski o zatwierdzonych środkach pomocy ad hoc po ich przyjęciu przez Radę.”;
- dodanie w art. 52 ust. 2 nowej lit. fa) w brzmieniu: „fa) wymóg udostępnienia szczegółowego wykazu sprzętu finansowanego w ramach Instrumentu.”;
- wprowadzenie następującej zmiany w art. 53 ust. 1 lit. b): „b) są faktycznie dostarczane siłom zbrojnym odnośnego państwa trzeciego, o ile poddano ocenie zgodność z kryteriami zawartymi we wspólnym stanowisku Rady 2008/944/WPZiB z dnia 8 grudnia 2008 r. określającym wspólne zasady kontroli wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego oraz rozporządzeniu Rady (WE) nr 428/2009 z dnia 5 maja 2009 r. ustanawiającym wspólnotowy system kontroli wywozu, transferu, pośrednictwa i tranzytu w odniesieniu do produktów podwójnego zastosowania.”;
- wprowadzenie następującej zmiany w art. 53 ust. 1 lit. d): „d) są wykorzystywane zgodnie z polityką Unii, z należyтым poszanowaniem prawa międzynarodowego, zwłaszcza postanowień dotyczących praw człowieka, i certyfikatami użytkowników końcowych, zwłaszcza klauzulami dotyczącymi ponownego transferu.”;

Czwartek, 28 marca 2019 r.

- wprowadzenie następującej zmiany w art. 53 ust. 1 lit. e): „e) są zarządzane zgodnie z wszelkimi ograniczeniami ich wykorzystania, sprzedaży lub przekazywania ustalonymi przez Radę lub Komitet oraz zgodnie z odpowiednimi certyfikatami użytkowników końcowych i kryteriami zawartymi we wspólnym stanowisku Rady 2008/944/WPZiB z dnia 8 grudnia 2008 r. określającym wspólne zasady kontroli wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego oraz rozporządzeniu Rady (WE) nr 428/2009 z dnia 5 maja 2009 r. ustanawiającym wspólnotowy system kontroli wywozu, transferu, pośrednictwa i tranzytu w odniesieniu do produktów podwójnego zastosowania;”;
  - wprowadzenie następującej zmiany w art. 54 ust. 1: „Każdy podmiot wdrażający, któremu powierzono realizację wydatków finansowanych w ramach Instrumentu, przestrzega zasad należytego zarządzania finansami i przejrzystości, przeprowadza konieczne oceny ryzyka i kontrole końcowego przeznaczenia oraz należycie uwzględnia podstawowe wartości UE i prawo międzynarodowe, zwłaszcza postanowienia dotyczące praw człowieka i zasadę »nie szkodzić«. Wszystkie podmioty wdrażające poddaje się uprzedniej ocenie ryzyka, by oszacować ewentualne ryzyko w dziedzinie praw człowieka i sprawowania rządów.”;
2. zaleca Wiceprzewodniczącemu Komisji / Wysokiemu Przedstawicielowi Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa:
- a) konsultowanie się z Parlamentem w sprawie zalecanych poprawek oraz zapewnienie, aby poglądy Parlamentu Europejskiego zostały uwzględnione, zgodnie z art. 36 TUE;
  - b) zgodnie z art. 36 TUE, pełne uwzględnienie poglądów Parlamentu przy przygotowywaniu propozycji wieloletnich „programów działań” lub środków pomocy ad hoc, w tym poprzez wycofywanie propozycji, którym sprzeciwia się Parlament;
  - c) przedstawienie pełnej oceny skutków finansowych decyzji, uwzględniającej jej skutki dla budżetu UE, a w szczególności określającej dodatkowe potrzeby kadrowe;
  - d) przedkładanie Parlamentowi projektów decyzji Rady dotyczących Instrumentu do konsultacji w tym samym terminie co Radzie lub Komitetowi Politycznemu i Bezpieczeństwa, pozostawiając Parlamentowi czas na przedstawienie swoich poglądów; zwraca się do Wiceprzewodniczącego Komisji / Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa o zmianę projektów decyzji Rady na wniosek Parlamentu;
  - e) zapewnienie, zgodnie z art. 18 TUE, komplementarności z istniejącymi funduszami, programami i instrumentami UE, spójności Instrumentu z wszystkimi innymi aspektami działań zewnętrznych UE, w szczególności w odniesieniu do inicjatywy budowania zdolności na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju oraz proponowanego Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej, które w każdym przypadku powinny być wdrażane w ramach szerszego programu reform sektora bezpieczeństwa, obejmującego solidne elementy dotyczące dobrego sprawowania rządów, przepisy przeciwdziałające przemocy ze względu na płeć, a szczególnie cywilny nadzór nad systemem bezpieczeństwa i demokratyczną kontrolę nad siłami zbrojnymi;
  - f) zapewnienie Parlamentowi regularnych informacji zwrotnych w sprawie postępów we wdrażaniu rezolucji nr 1325 w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa oraz konsultowanie się z Parlamentem w sprawie zalecanego elementu dotyczącego aspektu płci, skoncentrowanego na roli kobiet w zapobieganiu konfliktom i rozwiązywaniu ich oraz odbudowie pokonfliktowej i negocjacjach pokojowych, a także w sprawie regularnej oceny środków podjętych w celu ochrony osób zagrożonych, w tym kobiet i dziewcząt, przed przemocą w sytuacjach konfliktu;
  - g) zapewnienie, zgodnie z art. 18 TUE, spójności Instrumentu z wszystkimi innymi aspektami działań zewnętrznych UE, w tym z jej polityką rozwojową i humanitarną, z myślą o wspieraniu rozwoju odnośnych krajów trzecich oraz ograniczaniu i eliminacji panującego w nich ubóstwa;
3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszego zalecenia Radzie i Wiceprzewodniczącemu Komisji / Wysokiemu Przedstawicielowi Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, a także, tytułem informacji, Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych i Komisji.
-